

ons stelde lof niet eer moeielijk tot een gen. Het leken voor doorgevoerd te worden aan één be- Voor de atstaf ge- Met het formeerde uitkeering erbonden, gevaarlijk gevaren erbonden heeft de best ge- bestaande ssie zeker men. der Com- iorum niet e, die dit schillende en, blijde te ont- gegrepen. subsidie Voor eerst wij deze indien de een deze zou de nzer Ker- ar indien erig is en e ze sub- llen doen, kunnen plaats- Kerken, ellen, er- ken, die len, wel- te voor- sidie het Kerken, an niets ware dit wijzing nog zou rken, die zoo ge- weif- financieel eest van t. En de ring zou te-tracte- naar we De offer- neer men wordt en dlijgende t er dan ging der nejuist en subsidie wat we un harte we toch rziening en Kerk astig en t terecht dat de smaking en deze gestation enorma- ge vraag, rziening Onder- Kerken, steunden er aan Staat te geant — ontvangt, het voor- in naan-

Veel jaren later, toen Otto lang genoeg in de Nederlanden had vertoefd om onze taal te kunnen lezen en verstaan, schreef hij:

„Na het lezen van dezen brief was het mij in eens, alsof ik de wereld geheel anders besaam dan vroeger. Ik had mij dusver als het warig veilig beschouwd onder de hoede van anderen, doch nu begreep ik als nooit te voren, hoe wisselvallig alle macht en steun van menschen is. Mijns ooms brief deed mij zoo duidelijk gevoelen, even als wat mijn moeder er bijvoegde, in welke boose tijden wij leefden. Ik heb m

gevoelen, even als wat mijn moeder er bijvoegde in welke booze tijden wij leefden. Ik heb m